

Hjemve

Nogle børn får hjemve før og under en lejr. Vi har god erfaring med at trøste og hjælpe spejderne gennem de lidt svære stunder. Vi har samlet lidt gode råd og anbefalinger omkring hjemve, som I meget gerne må bruge.

Vi tager her udgangspunkt i råd og anbefalinger fra spejderleder, forælder og Psykolog Preben Sigaard

Man kan dele børn med hjemve op i to grupper. I nogle tilfælde drejer det sig om, at børnene er bange for, at der skal ske noget derhjemme, mens de er væk. Måske har de tidligere oplevet dødsfald eller sygdom, eller at mor blev slået. Og hvis dét er grunden, så kan man jo godt forstå, at barnet er ked af at tage af sted hjemmefra. Den anden og største gruppe består af de forældre, der ikke kan give slip på deres børn. Her er det rent faktisk forældrene, der er problemet. Ikke børnene. Psykolog Preben Sigaard fortsætter: "Jeg oplevede engang en mor, der sagde til sit barn før en lejrtur: "Det kan godt ske, at du bliver ked af det i aften, når du skal sove. Men det bliver jeg også." Hun fortæller altså barnet, at hun også er utryg. Det går overhovedet ikke i sådan en situation. På den måde får barnet det indtryk, at 'mor og far helst vil have mig til at blive hjemme. Derfor forventes det, at jeg er ked af det.' Og så starter hjemveen."

Bilen er på værksted

Som spejderleder er det vigtigt at afgøre, om barnet tilhører den ene eller den anden kategori. Hvis barnet er bange, fordi der er sket noget en gang, så handler det om at aftale, at barnet kan ringe hjem for at sikre sig, at alt står vel til. Hører barnet til i den anden kategori, skal det afklares, om forældrene vil slås for det her eller ej. Er forældrene parate til at stå fast og til et barn, der græder hjerteskræende? Hvis forældrene er parate, så skal man lave en kontrakt om, at de ikke kommer og henter barnet på lejren. At barnet gerne må ringe hjem, men aldrig nogensinde lige før sengetid. Det skal være i en positiv situation for eksempel om morgenen. Hvis barnet alligevel vil hentes, så skal forældrene stå benhårdt på, at det ikke kan lade sig gøre. De skal nærmest sige, at bilen er på værksted eller være kontante og sige, at det kan vi snakke om i morgen. Eller også skal de helt lade være med at tage telefonen. Ved de store børn på tretten til fjorten år kan man aftale, at klokken tre om eftermiddagen den dag beslutter man, om de skal hentes af

forældrene. Og når beslutningen er taget, så kan den absolut ikke laves om. Uanset hvor stor hjemveen bliver senere på dagen. ”Hvis forældrene ikke er parate, så skal lederen ikke bruge sin tid på det. Hvis man kæmper kampen, og forældrene så alligevel ender med at hente barnet, så bliver man bare irriteret og har spildt sin tid,” slutter Preben Siggard.

Ovenstående artikel er fra Broen Magasin nr. 2, 2006

Anbefalinger fra lederne.

Undlad selv at nævne hjemve eller savn for barnet – det vil plante tanken om at der kunne være grund til at være ked af det i barnet, og den tanke kan være svær at fralægge sig, og vil ofte skabe utryghed omkring at skulle afsted. Tal i stedet om hvor sjov turen bliver, hvem de kunne tænke sig at sove ved siden af, at der skal laves bål, og alle de andre ting vi skal opleve. Hvis barnet selv kommer ind på emnet, så aftal med barnet at de skal gå til en leder og snakke om det. Lav ALDRIG aftaler med barnet om at det kan blive hentet hvis de bliver for kede af det, eller ringe hjem – For det første skaber I en forventning om at der kan ske noget (og børn prøver altid at leve op til vores forventninger), for det andet fastlåser I deres tanker på den sidste udvej (at de skal hjem) og i 9 ud af 10 tilfælde er det umuligt at overvinde hjemve på den baggrund.

Undgå at lave aftaler hjemmefra om at spejderen skal ringe eller skrive på bestemte dage/tidspunkter. Det er os der står med en spejder der er ked af det, når aftalen med mor og far ikke kan holdes, fordi programmet, aktiviteterne eller at vi er på heik gør det umuligt.

Aftal i stedet med spejderen at de skal gå til en leder hvis de bliver kede af det – så har vi masser af trøst og ”afledning” i baghånden som vil afhjælpe situationen.

Ingen i 6.-7. Sundby er interesseret i at have ulykkelige børn på lejren, og oplever vi at der er behov for mor og far, enten ved at snakke over telefonen eller ved at spejderen bliver hentet, så ringer vi til jer.

Hvis I har brug for at høre hvordan det går, så kan I evt sende en sms til barnets leder, og så vil vi svare når der er tid og strøm til det. Hvis I har et barn som kæmper med hjemve, så forsøg ikke at kontakte barnet via barnets egen telefon, da det i langt de fleste tilfælde vil sætte hjemveen i gang, eller forværre den.